

MAGIE DE CRĂCIUN

LEGENDA LUI MOȘ CRĂCIUN

Există mai multe teorii asupra mitului lui Moș Crăciun. Iată una dintre acestea:

La marginea unui oraș, cu mult timp în urmă, trăia un meșter bătrân care făcea jucării. Tot anul meșterea la ele cu dragoste și răbdare. Erau minunate și nu seănau una cu alta.

Povestea lui Moș Crăciun începe în Ajunul Crăciunului, când bătrânul meșter pleca din oraș să-și vândă jucăriile. Oameni din acel oraș nu erau prea bogați. Meșterul le vindea jucăriile pe mai nimic.

Dar asta nu-i scădea cu nimic bucuria de a face jucării de care copiii să se bucure, după datina, în dimineața de Crăciun. Pana intra-un an în care...

Meșterul vânduse toate jucăriile și se întorcea spre casa. La marginea orașului s-a oprit să privească o fereastră. Știa că acolo locuiește o familie săracă și se întreba ce jucării or fi primit copii din această casa.

Trei copii visau cu voce tare:

Dacă am avea un soldăţel de plumb, numai unul, ne-ar fi de ajuns...

-Ne-am juca împreună şi nu ne-am certa nici o dată pentru el. Bătrânul ştia că nu mai avea nici o jucărie şi tare ar vrea să le dăruiască măcar una. Dar ce minune! Tocmai un soldăţel de plumb răsărise, nu se ştie de unde, în fundul sacului. Şi, astfel, dorinţa celor trei fraţi sărmani s-a îndeplinit.

În drum spre casă, bătrânul gândea: „As vrea să fac atât de multe jucării, încât să dăruiesc câte una fiecărui copil din lume dar mai ales celor sărmani, cărora n-are cine să le cumpere”. Şi acum mergând aşa, pe gânduri, văzu în zăpadă un pui de căprioară care-l privea cu ochi trişti.

-Sârmana făptură, ce te doare?

Se pare că puiul de căprioară se rânise la un picior. Cum a ştiut şi cu ce a avut la îndemână, bătrânul i-a legat rana şi la ajutat să se ridice.

Ca din pământ a apărut o sanie fermecată purtată în zbor de nişte reni minunaţi.

Şi bătrânul s-a înălţat cu ei şi slava cerului înstelat, spre o lume de basme. Chiar şi hainele lui sărăcicioase se preschimbaseră în nişte haine neobişnuite de culoare roşie.

Poezii de Crăciun

În seara de Ajun - de George Coșbuc

Afară ninge liniștit,
Și-n casă arde focul;
Iar noi pe lângă mama stând,
Demult uitarăm jocul.

E noapte, patul e făcut,
Dar cine să se culce?
Când mama spune de Iisus
Cu glasul rar și dulce.
Cum s-a născut Hristos în frig,
În ieslea cea săracă,
Cum boul peste el sufla

Căldură ca să-i facă.
Cum au venit la ieslea lui
Păstorii de la stână
Și îngerii cântând din cer,
Cu flori de măr în mână

Săniuța - de George Coșbuc

Neaua peste tot s-a pus,
A venit iarna drăguța,

Hai copii, pe deal în sus

Să ne dăm cu săniuța.

Câte unul, câte doi,

Ne suim în sănioară;

Fără cai și fără boi

Săniuța fuge, zboară.

Toți sunt rumeni la obraz,

Mulți coboară și mulți suie,

Unii râd, fac mare haz,

Alții capătă cucuie.

Povestea celor 3 magi

Într-o zi cu soare, cei trei magi au plecat în căutarea Printului cel sfânt. Noaptea mergeau pe drum călăuziți de lumina unei stele neobișnuite, iar ziua se odihneau. Cărau cu dâșii peste dealuri și aveau trei cutii cu aur, bogăția ce aveau să-o dăruiească Printului la întrevvedere cu acesta.

Poposind adesea din loc în loc, s-au întâlnit cu oamenii ce îi aveau mai călăuzit pe alocuri. Au ajuns și în regatul lui Irod, un rege lacom căruia nu-i surâdea ideea unui nou rege de care îi era teama. Acesta le-a ordonat celor trei magi să-l caute și să-i dea de veste.

Licărirea stelei călăuzitoare s-a oprit deasupra orașului Betleem, locul în care de altă dată au ajuns și cei trei magi. Odată ce steaua și-a pierdut din farmecul luminii fermecate, cei trei știau că Iisus a venit pe lume.

Intrând pe porțile Bethleemului și colindând aleea, la un moment dat au zărit o căsuță sumbră și retrasă, dar grajdul casei era acaparat de o lumină extrem de puternică.

Era lumina divinității pe care nașterea lui Iisus a adus-o pe lume, fiul lui Dumnezeu cel iubit peste mari și țări, înconjurat în primele lui clipe de viață de mama lui Maria, tatăl, de animale și de marea de paie din ieslea în care s-a născut.

Cei trei magi au lăsat darurile la picioarele Mariei, dar aurul nu era aurul pe care-l cunoaștem cu toții, un metal scump și prețios folosit astăzi la bijuterii.

Aurului din cufere era reprezentat de tămâia care avea să creeze puternica legătura dintre Dumnezeu și fiii lui, și mirul care se folosea pe atunci la înmormântări.

Magii sărbătoreau nașterea lui Iisus în acest mod, iar prin misiunea divină aveau să prezică 12

După ce au dăruit cuferele Mariei, magii s-au reîntors de unde au plecat, urmând un alt drum pentru a se feri de răul Irod.

